

som det er værd at anmode en saa talentfuld, dygtig, smagfuld og beskeden Kunstner som Hilleker at anvende sin Tid og Flid paa. Jeg veed imidlertid ikke, hvordidt det er muligt at omskabe det paa en saadan Maade, at det virkelig er værd at anvende en ikke uanseelig Sum Penge paa dets Forskjønnelse, men skulde jeg kunne blive overbevist om, at det var muligt, skal jeg for min Person ikke have Noget imod, til 3die Behandling at være med at stemme for, at der bliver anvendt en Sum i den Retning. Der er gjort adskillige Bemærkninger om Universitetets Forhal, og man kunde ogsaa synes, at der var nogen Mødsigelse i, at Trappegangen i Universitetsbygningen med temmelig stor Bekostning var smykket af vore Kunstnere, men at Universitetets Høitidsfal manglede en saadan Udsmykning. Derfor vil jeg heller ikke sige, at Forlangendet i og for sig er urimeligt, og jeg skulde, som sagt, ikke have Noget derimod, naar ikke den Omstændighed, jeg har nævnt, gjorde, at jeg ikke kan indlade mig paa denne Bevilling. Skulde man forøvrigt komme til at udsmykke denne Sal, finder jeg det fuldkommen rigtigt, hvad der er bemærket af den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle), at man bør holde sig mere til indenlandske Billeder, at man bør erindre vor Fortid, ja jeg vil endog sige vor Nutid. Som et Exempel, der falder mig ind, vil jeg nævne, at man istedetfor Gracernes Møder, der fremviser sine Sønner, kunde fremstille Danmark, der ledede en af sine Sønner — f. Ex. det ærede Medlem — ved Haanden og præsenterede ham for den danske Nation som Oversætter af Theophilus; det vilde være et interessant Thema og maatte bidrage til at opklare Publicum om, hvor forunderlige vi Danske ere, idet vi kunne sidde som troe danske Mænd i det danske Folketshing og desuagtet oversætte en saadan tybst Bog, der taler saameget mod Danstheden som muligt . . .

Formanden: Jeg maa dog anmode den ærede Taler om, ikke formeget at beskæftige sig med Medlemmernes Virksomhed udenfor Salen.

A. Sage: Ja, det var Gracernes Møder, der præsenterede sine Sønner, som

bragte mig ind paa denne Signelse; den ærede Formand maa være overbevist om, at jeg ellers ikke søger saadanne Leiligheder. Som sagt, jeg skulde være overmaade glad ved at see, at man gif fra de gamle hedenste Guder og Gudinder og holdt sig mere til Nutiden i de Billeder, man vil fremstille. Jeg vil endog sige, at det var smukt, om Universitetet gav Tønen an i denne Henseende.

Scherning: I den Henseende kan man ikke være i Tvivl, thi vi have faaet saa fuldstændige Oplysninger om, hvad der ved denne Decoration i det Hele skal bringes tilstede, at der ikke er den mindste Tvivl; vi have ikke nogensinde faaet Noget fuldstændigere forelagt — det Hele skal slutte sig til Universitetets Udvisling. Jeg troer derfor, at alt dette er taget i Betragtning, og det forundrer mig, at det ærede Medlem ikke har seet det, thi det har daglig staaet for hans Dine i Finantsudvalget. Han har udentvivl paa den Tid spildt sin Tid med at læse Theophilus uden at have læst den tilgavns, han har udentvivl kun læst om den.

Schiern: Den ærede Rigsdagsmand for Aarhuus Amts 1ste Valgkreds (Winther) reiste sig for mod den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgkreds (Hammerich), fordi denne havde sagt, at efterat Universitetsbygningen allerede havde staaet saamange Aar, maatte man stamme sig over, at Salen endnu var, som den er. Jeg skal ikke gjentage denne Udtryksmaade, men paa den anden Side antager jeg dog, at den ærede Rigsdagsmand for Aarhuus Amts 1ste Valgkreds og vist Mange med ham vilde være enige med mig deri, at vi maae glæde os over, at vi, som sidde her, i Forbindelse med Rækken af de andre Bærelser, vi have til Raaedighed, ogsaa have en saa skøn Sal som denne til vore Forhandlinger. Jeg troer vistnok, at vore Forhandlinger kunde gaae uden denne Sals Skjønhed, uden denne Pragt og Herlighed, men jeg troer, at Flere nu her have en større Tølelse af Hyggelighed, end de vilde have, naar Forhandlingerne førtes i et uhyggeligt og skummelt Rum. Jeg vil da ønske, at de, der have denne Tølelse, ville overføre Noget af den paa den Sal, hvorom der her er Spørgsmaal.